

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 176/2025
18.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Слађана Антонова, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Слађана Антонова - адвоката Радише Митића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2-К-189/2022 од 01.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 499/2024 од 26.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слађана Антонова - адвоката Радише Митића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту 2-К-189/2022 од 01.03.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 499/2024 од 26.11.2024. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту 2-К-189/2022 од 01.03.2024. године окривљени Слађан Антонов оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 01.12. до 24.12.2021. године и 05.10.2023. до 06.10.2023. године. Истом пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка на начин ближе означен изреком пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 499/2024 од 26.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Слађана Антонова и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Пироту 2-К-189/2022 од 01.03.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Слађана Антонова - адвокат Радиша Митић, због повреде кривичног закона на штету окривљеног из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд применом члана 492. став 1. и 2. ЗКП преиначи побијане пресуде, тако што ће ослободити окривљеног „АА за покушај кривичног дела из члана 213. став 1. и 3. и члана 30. Кривичног законика“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слађана Антонова - адвоката Радише Митића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да диспозитив првостепене пресуде Основног суда у Пироту не садржи битна обележја кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, односно да изреком пресуде није исправно и јасно дефинисан облик виности окривљеног, те цитирајући одредбу члана 14. став 1. КЗ износи став да је повређен закон на штету окривљеног, јер се у изреци пресуде не наводи јасно облик виности са којим је окривљени поступао приликом извршења кривичног дела, чиме суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Слађана Антонова - адвоката Радише Митића се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ чини онај ко се као учесник у саобраћају на путевима не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовине већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од 200.000,00 динара, с тим да ако је дело из става 1. и 2. овог члана учињено из нехата, учинилац ће се казнити новчаном казном или затвором до једне године, док је одредбом члана 297. став 4. прописано да ако је услед дела из члана 289. став 3. и др. овог Законика наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

У изреци првостепене пресуде наведено је да је окривљени у време и на месту ближе означеном изреком пресуде „... у стању урачунљивости...“, „... супротно одредбама члана 21. ЗОБС-а тако што није с обзиром на брзину кретања и друге околности саобраћаја, возило држао на таквом одстојању и растојању од других учесника у саобраћају, да не изазива опасност и не омета друге учеснике у саобраћају,

члана 42. став 1. ЗОБС-а, што брзину кретања није прилагодио особинама и стању пута, видљивости, ноћним условима вожње и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком које под датим условима може да види или има разлога да предвиди, и члана 23. став 1. ЗОБС-а, тако што није благовремено уочио пешака ошт., сада пок. ББ из с. ... која се кретала уз десну ивицу коловоза испред њега...“, „...предњим десним делом возила ударио, од ког ударца је пешак ошт. сада пок. ББ најпре пала на хаубу и главом ударила у ветробранско стакло, након чега је одбачена ван коловоза у оближњу парцелу поред пута, којом приликом је задобила безусловно смртоносну повреду и тренутно преминула...“, „...може угрозити безбедност јавног саобраћаја и довести у опасност живот или тело људи, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити,...“, „...при чему је исто тако био свестан да услед угрожавања јавног саобраћаја може наступити смртна последица другог учесника саобраћајне незгоде, али је олако држао да забрањена последица неће наступити и био свестан противправности и забрањености свога дела...“.

У конкретном случају изреком наведене пресуде описани су сви субјективни елементи кривичног дела из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, као и радња извршења као објективни елемент овог кривичног дела.

Наиме, свесни нехат се огледа у томе што је окривљени био свестан да својим пропустима (чл.21., 23. ст. 1. и 42. ст. 1 ЗОБС) благовремено не уочава пешака који се креће уз десну ивицу коловоза испред њега, да возило не држи на таквом растојању и одстојању од других учесника у саобраћају и брзину кретања возила не прилагођава особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја, те да својом непрописном вожњом при датим саобраћајним условима може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност живот и тело људи и да код другог могу наступити тешке телесне повреде опасне по живот, па и смрт, али је олако држао да до угрожавања саобраћаја и до наступања забрањене последице неће доћи и да ће то моћи спречити, те је у изреци пресуде садржан субјективни елемент кривичног дела – виност, на напред описани начин, а супротно неоснованим наводима захтева за заштиту законитости.

У осталом делу захтева бранилац оспорава утврђено чињенично стање које се тиче доприноса оштећене сматрајући да је непримењивањем одредби из Кривичног законика о доприносу оштећеног суд повредио закон на штету окривљеног, као и да су судови незаконито одбили психијатријско медицинско вештачење оштећене, чиме иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац захтевом наводи и да је првостепени суд у значајној мери пресуду засновао на „правном схватању“ вештака, без отклањања колизије опречних ставова два вештака саобраћајне струке, од којих је један стручни саветник, као и да су судови незаконито одбили психијатријско вештачење оштећене, чиме суштински указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

Надаље, бранилац указује да наводе жалбе о повреди кривичног закона на штету окривљеног другостепени суд не образлаже, чиме истиче повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Како наведене повреде из члана 395, 440, 460. ЗКП нису обухваћене одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су таксативно побројане повреде закона због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је ове наводе захтева за заштиту законитости оценио као недозвољене.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**